

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci žalobcu: **Ing. P. N.**, trvale bytom Š., Z., zastúpeného advokátom JUDr. J., Advokátska kancelária B., so sídlom T. ul. č. X, Z., proti žalovanému: **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava**, sídlom Zvolenská cesta č. 27, 974 05 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A/2010/00639/PD-1 zo dňa 22. júla 2010, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 24S/71/2010-34 zo dňa 15. októbra 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 24S/71/2010-34 zo dňa 15. októbra 2010, **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný je **povinný** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 77,29 €, na účet jeho právneho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 250j ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. A/2010/00639/PD-1 zo dňa 22. júla 2010 o neuznaní odkázania na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom podľa § 14 zák. č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na

kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 447/2008 Z.z.“) a nevydaní parkovacieho preukazu z dôvodu jeho nezákonnosti.

Krajský súd dôvodil tým, že rozhodnutie správneho orgánu je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, nakoľko správny orgán neuviedol, ako sa vysporiadal s námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní. V odôvodnení rozhodnutia správneho orgánu absentuje dôvod, pre ktorý správny orgán považuje za nespĺnenú podmienku odkázanosti na individuálnu dopravu podľa § 14 ods. 6 písm. c) zák. č. 447/2008 Z.z., t.j. pre ktorú považuje žalobcu z dôvodu jeho ťažkého zdravotného postihnutia schopného zvládnuť vo vozidle hromadnej dopravy všetky situácie na tom istom základe ako osoba v danom veku bez zdravotného postihnutia. Poukázal na to, že na posúdenie odkázanosti žiadateľa na individuálnu prepravu v prípade, keď žiadateľ tvrdí, že z dôvodu svojho ťažkého zdravotného postihnutia nie je schopný zvládnuť inú situáciu vo vozidle verejnej hromadnej dopravy, nestačí, keď posudkový lekár a následne správny orgán posúdia a vyhodnotia schopnosti žiadateľa podľa § 14 ods. 6 písm. a/, b/ zák. č. 447/2008 Z.z. a neposúdia odkázanosť podľa písm. c/ zákona. O trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP a uložil žalovanému nahradiť úspešnému žalobcovi trovy konania vo výške 163,02 €.

Rozsudok krajského súdu napadol včas podaným odvolaním žalovaný z dôvodov uvedených v ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ OSP navrhujúc, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu žalobcu zmieta a náhradu trov konania mu nepriznáva. Podľa názoru žalovaného je odôvodnenie napadnutého rozhodnutia postačujúce aj s ohľadom na námietky žalobcu uvedené v odvolaní. Žalovaný považuje názor krajského súdu, že záver posudkovej lekárky sa týkal len schopnosti nastúpiť do vozidla hromadnej dopravy a zotrvať v ňom za nesprávny, nakoľko v závere lekárskeho posudku sa okrem iného uvádza: „ V predložených lekárskejších nálezoch teda nie je dokumentované také pohybové, zmyslové alebo psychické postihnutie, pre ktoré by posudzovaný nebol schopný zvládnuť cestu k zastávke verejných hromadných prostriedkov, nastúpiť alebo zostúpiť z nich, alebo v nich stráviť cestu.“ Z uvedeného podľa žalovaného vyplýva, že posudková lekárka posúdila aj schopnosť žalobcu zvládnuť inú situáciu vo vozidlách verejnej hromadnej dopravy. Poukázal na § 2 ods. 2 zák. č. 447/2008 Z.z., podľa ktorého sociálnym dôsledkom ťažkého zdravotného postihnutia je znevýhodnenie, ktoré má fyzická osoba z dôvodu jej ťažkého zdravotného postihnutia v porovnaní s fyzickou osobou bez zdravotného postihnutia rovnakého veku,

pohlavia a za rovnakých podmienok a toto znevýhodnenie nie je schopná sama prekonať. Keďže posudková lekárka nezistila znevýhodnenia v posudzovanej oblasti, nemala v závere lekárskeho posudku podľa názoru žalovaného aké znevýhodnenia odôvodňovať.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť a priznať žalobcovi trovy odvolacieho konania, ktoré si vyčíslil v sume 77,29 € (za 1 úkon právnej služby + režijný paušál), považujúc odvolanie žalovaného za nedôvodné a tvrdenia v ňom uvedené za zavádzajúce. Zotrvával na svojom stanovisku, že žalovaný sa dostatočne nevysporiadal s jeho námietkami, ani s predloženými odbornými lekáorskými správami.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 246c OSP v spojení s ust. § 10 ods. 2 zákona preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 3 OSP jednomyseľne a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoby tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

Ustanovenie § 14 ods. 6 cit. zákona č. 447/2008 Z.z. ustanovuje podmienky pre druh odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom (presné znenie je v dôvodovej časti rozhodnutia krajského súdu). Podkladom na rozhodnutie o peňažnom príspevku je komplexný posudok (§ 55 ods. 6 citovaného zákona). Komplexný posudok, vydaný pre potreby rozhodnutia o kompenzácii na základe lekárskeho posudku podľa § 11 ods. 11 zákona č. 447/2008 Z.z. a na základe posudkového záveru podľa § 13 ods. 9 cit. zákona preukazuje odkázanosť fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Lekársky posudok vypracúva posudkový lekár, ktorý pri vykonávaní lekárskej posudkovej činnosti spolupracuje s lekárom so špecializáciou v príslušnom špecializačnom odbore

a sociálnych pracovníkom príslušného orgánu. Pokiaľ lekársky posudok nespĺňa všetky zákonom požadované náležitosti, nie je objektívnym podkladom pre posúdenie odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom a vydanie rozhodnutia v tejto veci.

Odvolačí súd sa v plnom rozsahu stotožnil s právnym názorom krajského súdu uvedenom v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, že posudková lekárka v závere lekárskeho posudku neodôvodnila, aké vplyvy má zistená funkčná porucha chrčtice žalobcu, ktorá predstavuje jeho ťažké zdravotné postihnutie na zvládnutie situácií, ktoré môžu nastať vo vozidlách verejnej hromadnej dopravy a ktoré tiež uviedol žalobca, napr. navalenie stojacej osoby na sediaceho cestujúceho, kolízia dopravy, neschopnosť zvládnuť cestovanie, ak vodič verejného dopravného prostriedku neprispôsobí techniku jazdy jeho zdravotnému postihnutiu; jej záver sa týka len schopností nastúpiť do vozidla hromadnej dopravy a zotrvať v ňom (podrobne strana č. 9 a nasl. rozsudku krajského súdu). Posúdenie odkázanosti žalobcu – fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom podľa § 14 ods. 6 písm. c) zák. č. 447/2008 Z.z., t.j. či je schopný zvládnuť inú situáciu vo vozidlách verejnej hromadnej dopravy na tom istom základe ako osoba v danom veku bez zdravotného postihnutia, nie je v lekárskom posudku uvedené, napriek tomu, že je zákonnou náležitosťou pre posúdenie odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom.

Žalovaný túto vadu konania neodstránil a napriek tomu, že lekársky posudok neobsahoval zákonom vyžadované náležitosti, vydal na jeho podklade predmetné rozhodnutie, ktoré je v rozpore s § 47 ods. 3 Správneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa z uvedených dôvodov stotožnil s názorom vysloveným v rozsudku Krajského súdu v Bratislave v tom, že rozhodnutie žalovaného je pre nedostatok dôvodov, ktoré absentujú v jeho odôvodnení, nepreskúmateľné.

V podrobnostiach odvolací súd v plnom rozsahu odkazuje na rozsudok krajského súdu, ktorý je vecne správny a preto ho podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na § 250k ods. 1 vetu prvú OSP tak, že žalobcovi priznal ich náhradu, pretože bol v odvolacom konaní

úspešný. Súd mu priznal náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby – vyjadrenie k odvolaniu vo výške 57 € (§ 11 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) + režijný paušál vo výške 7,41 € + 20% DPH, t.j. spolu v sume 77,29 €.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. augusta 2011

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová